

ANGEL ZAUPANJA

Dragi angel, s svojo najboljšo prijateljico sem se vedno lahko odkrito pogovarjal. Toda sedaj je o meni govorila slabe stvari. Tako ji ne morem več zaupati. In tudi vase nimam več zaupanja. Strah me je, da bodo drugi to verjeli in me ne bodo več marali. Da se mi bodo za mojim hrbtom posmehovali. Toda dobro vem, moj angel, da mi zaupaš in da se lahko vedno zanesem nate. Zato me ne dela preveč negotovega, če drugi izrabijo moje zaupanje. Kajti ti ga ne boš nikoli izrabil. Vedno si zame tu. To mi vrača samozaupanje. Hvala!

A. Grün, Angel ti stoji ob strani

V postnem času se večkrat srečamo s podobo križa. Premišljujemo križev pot, da bi lažje došli, kaj vse je Jezus pretrpel za nas. Tako lažje prepoznamo njegovo neizmerno ljubezen in morda nas vzpodbudi, da bi bili tudi sami pripravljene drug za drugega kdaj kaj potrpeti ter tako širiti Jezusovo ljubezen med ljudi. AK

MOLITEV OB DNEVU STARŠEV

Dobri Bog, hvala ti za mojo mamico in mojega atija. Hvala za življenje, ki sta mi ga dala, in za vse, kar vsak dan naredita zame. Prosim te, pomagaj jima, da me bosta imela vedno rada, tudi takrat, ko sem neubogljiv in delam napake. Naj mi znata odpustiti, kakor tudi ti vselej odpuščaš. Prosim, vodi mamico in atija, da mi bosta pomagala rasti, se učiti dobrega in postajati vedno boljši otrok. Hvala ti, Bog, ker ju imam in ker nas ti vselej spremljaš. Amen.

AI

JEZUSOV VOJAK

Nedelja je in zunaj močno dežuje. V cerkvi je bilo zato še veliko prostora za sedenje, ampak Blaž je ves čas vztrajno in spoštljivo stal. Le kaj mu je danes, so se spraševali prijatelji. Po maši je hitro stekel pogovor med mladimi.

»Blaž, danes si me pa spominjal na vojaka, ker si pri sveti maši ves čas stal,« je rekel Matevž.

Blaž se je nasmehnil zanimivi primerjavi in rekel: »Vojak vedno stoji, ko mu nadrejeni sporoča ukaz ali nalogo, ki jo mora opraviti, in na nek način bi lahko rekel, da sem tudi jaz vojak, seveda Jezusov vojak. Ko stojim pri maši, sporočam Jezusu, da sem pripravljen iti in izpolniti tisto, kar mi je naročil.«

»No, in kaj ti je potem naročil danes, ko si tako dolgo stal?« ga je nekoliko izzivalno, a hkrati v pričakovanju izvirnega odgovora vprašala Eva.

»Naj vam najprej razložim, zakaj sem ves čas stal. Veste, včeraj sem bral o tem, zakaj pri maši sploh stojimo. Zelo se me je dotaknila resnica, da s tem, da stojimo, želimo pokazati svojo pozornost in pripravljenost Bogu. Že doma sem se odločil, da bom tokrat vso mašo stal, in moram priznati, da mi ni žal.«

»Še vedno pa nam nisi povedal, kaj ti je potem naročil Bog, da moraš izpolniti,« je vztrajala Eva. Medtem se jim je že pridružil gospod župnik, ki je ravno prišel iz zakristije in prisluhnil njegovemu klepetu.

»Bog me je danes spomnil na vse tiste, ki pri sveti maši težko vstanejo in stojijo ali pa zaradi boleznih nikoli v svojem življenju sploh ne morejo vstati. Začutil sem, da bi moral moliti zanje, da bi lažje sprejeli to svoje stanje onemoglosti oziroma bolezni.«

»Kaj, če bi kdaj tudi drugi skupaj zmolili za take ljudi,« je kar ganjen predlagal Luka, ki na kaj takega med mašo še zdaleč ni pomislil. Kar približal je desnico k čelu, da bi naredil križ.

»Seveda lahko,« so ga v en glas podprli in se ob tem ozrli na Miha, ki je dodal: »Prosim Marijo, naj jim pomaga sprejeti boleče noge. Gotovo se jih bo usmili, saj mi je babica že večkrat povedala, da molji k Mariji, kadar težko dela v vrtu ali jo karkoli zelo boli.«

Nad razmišljanjem je bil navdušen tudi gospod župnik, ki jih je povabil, da so se pokrižali in začeli z molitvijo zdravemarije. Zmolili so kar celo desetko rožnega venca, kateri so dodali skrivnost »ki je za nas težki križ nesek«. Molili so prav za vse ljudi, ki jim bolezen in staranje ovira gibanje.

Postni čas tudi tebe vabi, da si vzameš čas in premisliš, za koga bi lahko namenil svojo molitev. Jezus je svoje trpljenje daroval za vse nas. Darujmo tudi mi naše molitve za ljudi, ki jih še posebej potrebujejo.

Po: M. Razbošek, Marija, naša prijateljica

Kako posredovati naprej, kar vemo o Bogu?

Med Božjim ljudstvom se je vse o Bogu od začetka prenašalo preko pripovedi; zapisalo se je v Svetem pismu, obhajalo pri bogoslužju in razglašalo v Cerkvi.

Božje ljudstvo je skupnost, kjer se izkušnje o živem Bogu pravilno razumejo in se pripovedujejo naprej, iz generacije v generacijo.

Vsak kristjan, ki živi svoje življenje z Bogom, ima na razpolago zgodbo, ki jo lahko pripoveduje.

Pogosto starši ali stari starši posredujejo vero v Boga svojim otrokom in vnukom.

Včasih so prijatelji tisti, ki pripovedujejo, kako so odkrili Boga.

Kadar kristjani pripovedujejo, kako se jim je Bog prikazal ali kako jih je Bog vodil v njihovem življenju, jih ozdravil, takrat pričujejo o svoji veri.

Po: Youcat za otroke